

T., 14 lutego 2022 r.

Sygn. akt II K 575/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Marcin Czarciński

Protokolant: st. sekr. sąd. Iwona Zielińska

przy udziale oskarżyciela prywatnego R. S.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 24.11.2021 r., 31.01.2022 r. w T.

sprawy

A. L.

syna B. i M.

urodzonego (...) w C.

oskarżonego o to, że:

w dniu 31 maja 2020 r. w godzinach wieczornych na terenie posesji (...) wielokrotnie naruszył nietykalność cielesną R. S., znieważył go i jego ojca – M. S. słowami powszechnie uznanymi za wulgarne oraz sztychł z obrażeń R. S. po jego uderzeniu,

- tj. o czyn z art. 216 § 1 k.k. i art. 217 § 1 k.k.

o r z e k a :

I. oskarżonego A. L. uznaje za winnego czynu polegającego na tym, że w dniu 31 maja 2020 r. w godzinach wieczornych w miejscowości (...) naruszył nietykalność cielesną R. S. popychając i uderzając głową, czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 217 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 217 § 1 k.k. wymierza karę 30 (trzydzieści) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł (dwadzieścia złotych),

II. na podstawie art. 628 pkt 1 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz R. S. kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem zwrotu poniesionych kosztów procesu,

III. na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 575/21	

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>1.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.1.1.</p>	<p>A. L.</p>	<p>w dniu 31 maja 2020 r. w godzinach wieczornych w miejscowości (...) naruszył nietykalność cielesną R. S. popychając i uderzając głową</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>Między rodzinami S. i L. od lat trwa konflikt dotyczący użytkowania działki w</p>	<p>wyjaśnienia A. L.</p>	<p>51-52</p>	

miejsowości K.. Efektem tych sporów są sprawy sądowe. W dotychczas zapadłych orzeczeniach sądy wskazywały jako właścicielki działki rodzinę L.. Pomimo zapadłych orzeczeń rodzina S. nadal uważa, że to im przysługuje prawo do spornego gruntu.

W dniu 31 maja 2020 r. podczas wykonywania zabiegu opryskiwania przez B. L. doszło do przepychanki pomiędzy R. S. i M. S. a A. L..

Działania podjęte przez A. L. były reakcją na zachowanie R. S., który wszedł na działkę i złapał za belkę od opryskiwacza, którym kierował B. L. (ojciec A. L.) i zaczął nią szarpać.

Po tym jak A. L. zbliżył się do maszyny doszło do wymiany zdań pomiędzy nim i R. S., a następnie w/w osoby zaczęły się przepychać. Podczas tego zdarzenia A. L. kilkakrotnie odepchnął R. S. oraz uderzył go głową.

zeznania R. S.	51-52	
zeznania R. L.	53v.	
zeznania K. L.	53v.-54	
zeznania B. L.	54	
zeznania E. S.	54-54v.	

zeznanie M. S.	54v.		
nagranie	27		
zaświadczenie lekarskie - kserokopia	15		
kserokopia protokołu oględzin nagrania	16-17		
kserokopie wyroków wraz z uzasadnieniami	25-26,33-50		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	A. L.	znieważył R. S. i jego ojca – M. S. słowami powszechnie uznanymi za wulgarne oraz szydził z obrażeń R. S. po jego uderzeniu	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Przestępstwo znieważenia sprowadza się do tych zachowań sprawcy, które wyrażają pogardę dla innej osoby, w szczególności mają poniżyć ją, uwłaczać godności oraz sprawić, aby poczuła się obrażona. Dla oceny zachowania znieważającego najbardziej miarodajne			

<p>jest kryterium obiektywne lub mieszane, tj. obiektywno-subiektywne, uwzględniające zarówno normy społeczne, jak i stanowisko pokrzywdzonego.</p> <p>Mając na uwadze powyższe, na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, nie sposób uznać aby zachowanie oskarżonego wyczerpywało znamiona przestępstwa z art. 216 § 1 k.k.</p> <p>Na marginesie Sąd wskazuje, że nie zawsze użycie słów wulgarnych będzie stanowiło o popełnieniu przestępstwa z art. 216 § 1 k.k. Jeżeli słowa te wypowiedane są w formie „przerywnika” i nie są kierowane wobec drugiej osoby, to jakkolwiek możemy mówić o nagannych zachowaniu sprawcy z moralnego punktu widzenia, to nie ma mowy o istnieniu znamienia „znieważenia”.</p>			
<p>2. OCena DOWODÓW</p>			
<p>2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	
<p>1.1.1</p>	<p>wyjaśnienia A. L.</p>	<p>Sąd przyznał walor wiarygodności wyjaśnieniom</p>	

		oskarżonego, który przyznał, że był na miejscu zdarzenia oraz do tego, że chyba popchnął pokrzywdzonego. W tym zakresie jego wyjaśnienia są zgodne z zeznaniami pokrzywdzonego raz zapisem nagrania.
zeznania R. S.	Sąd uznał za wiarygodne zeznania pokrzywdzonego, które opisują przebieg zdarzenia zgodnie z przedstawionym nagraniem. Sąd dał wiarę temu, że pokrzywdzony został popchnięty i uderzony głową przez A. L.. Wskazane zeznania są zgodne z innymi dowodami, w tym z zeznaniami świadków E. i M. S., którym Sąd dał wiarę. Świadcowie przedstawili znane im okoliczności zdarzenia w sposób możliwie dokładny i pełny. Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania tych zeznań.	
zeznania R. L., K. L., B. L.	Sąd dał wiarę zeznaniom świadków, którzy potwierdzili, że na polu doszło do scysji pomiędzy oskarżonym a pokrzywdzonym, Świadcowie nie widzieli jednak aby to A. L. popychał R. S.	
zeznania E. S.	Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków, którzy przedstawili znane im okoliczności zdarzenia w sposób możliwie dokładny	

	potwierdzając, że A. L. również popychał R. S. i uderzył go głową.		
zaświadczenie lekarskie - kserokopia	zaświadczenie zostało wydane przez lekarza, brak podstaw do kwestionowania jego wiarygodności		
Nagranie, protokół odtworzenia	nie było kwestionowane przez strony		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia A. L.	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim nie przyznał się do tego aby uderzył pokrzywdzonego R. S.. Fakt ten został bowiem zarejestrowany na nagraniu przedstawionym do sprawy jego pobicia i jest również sprzeczny z zeznaniami pokrzywdzonego i świadków zdarzenia.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	A. L.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Sąd przyjął, że A. L. swoim zachowaniem, tj. szarpiąc i popychając R. S., wypełnił znamiona przestępstwa z art. 217 § 1 k.k.</p> <p>Jak wynika z treści art. 217 § 1 k.k., naruszenie nietykalności cielesnej może nastąpić przez uderzanie człowieka lub dokonanie tego w inny sposób. Chodzi tu o każde oddziaływanie na ciało innej osoby, które nie jest przez nią akceptowane. Forma naruszenia nietykalności nie ma tu większego znaczenia, gdyż ustawodawca wprowadził otwarty katalog zachowań, przez co w znamionach przepisu mieszczą się wszystkie zachowania podjęte w wymiarze fizycznym, a realizujące skutek w postaci naruszenia nietykalności cielesnej [V. W. (red.), Kodeks karny. Komentarz, W. 2020].</p> <p>Naruszenie nietykalności cielesnej nie musi łączyć się z zadaniem bólu czy też skutkować powstaniem śladów na ciele. Do</p>			

<p>odpowiedzialności karnej z art. 217 § 1 k.k. wystarczy, aby podjęte przez sprawcę zachowania np. popychanie, szarpanie, ciągnięcia za włosy, szczypanie spowodowały u pokrzywdzonego przemijające dolegliwości bólowe oraz niewielkie następstwa fizyczne np. siniaki, otarcia, zadrapania.</p> <p>Działania podjęte przez A. L. wobec R. S. mieszczą się w katalogu penalizowanych zachowań na gruncie art. 217 § 1 k.k., a zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił na przypisanie oskarżonemu odpowiedzialności za w/w przestępstwo.</p>			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. L.	I	I	Na podstawie art. 217 § 1 k.k. Sąd wymierzył oskarżonemu karę 30 stawek dziennych grzywny przyjmując wysokość jednej stawki w kwocie 20 zł. W ocenie Sądu orzeczenie wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności jawiłoby się jako nazbyt surowe, z kolei orzeczenie kary ograniczenia wolności w formie prac społecznie użytecznych mogłoby się

			<p>wiązać z trudnościami na etapie jej wykonywania.</p> <p>Zdaniem Sądu grzywna orzeczona w takim rozmiarze stanowi dolegliwość adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości czynu jakiego dopuścił się oskarżony. Przy wymiarze ilości stawek dziennych Sąd wziął również pod uwagę stopień zawinienia oraz cel kary. Wymierzona ilość stawek dziennych grzywny będzie stanowić realną dolegliwość dla oskarżonego i powstrzyma go przed kolejnymi nagannymi zachowaniami. Przy ustalaniu wysokości jednej stawki Sąd kierował się kryteriami z art. 33 § 3 k.k., w szczególności wziął pod uwagę sytuację majątkową oskarżonego.</p> <p>Orzeczona w ten sposób kara spełni przewidziane ustawowo wymogi w zakresie jej wychowawczego i zapobiegawczego oddziaływania oraz w zakresie kształtowania poczucia sprawiedliwości społecznej</p>
<p>5. <i>Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA <i>Zawarte w WYROKU</i></p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>

6. inne zagadnienia		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
7. KOszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II, III	<p>Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżyciela prywatnego R. S. kwotę 300 zł tytułem zwrotu poniesionych kosztów procesu. Podstawę rozstrzygnięcia w tym zakresie stanowił art. 628 pkt 1 k.p.k., w myśl którego od oskarżonego w sprawach z oskarżenia prywatnego zasądza się na rzecz oskarżyciela prywatnego poniesione przez niego koszty procesu. R. S. inicjując przedmiotowe postępowanie uiścił zryczałtowaną opłatę w wysokości 300 zł i Sąd orzekł zwrot poniesionych</p>	

kosztów procesu w/w kwocie.

Na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych Sąd obciążył oskarżonego opłatą sądową w wysokości 60 zł. Wysokość wskazanej opłaty nie jest nadmiernie wysoka, biorąc pod uwagę możliwości finansowe oskarżonego i Sąd nie znalazł podstaw do zwolnienia oskarżonego od jej zapłaty na rzecz Skarbu Państwa.

7. Podpis